

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci **žalobce: J.D.**, nar. ..., ..., *zastoupeného: Mgr. Bc. Vladimír Volný, advokát, sídlem Paroubkova 228, 344 01 Domažlice*, proti **žalovanému: Krajský úřad pro Karlovarský kraj**, sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.12.2016, č.j. 3053/DS/16-3,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, ze dne 28.7.2016, č.j. 11356/OD-P/16, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“), pro porušení § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 1.500,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že nebyla dodržena zásada materiální pravdy neprovedením žalobcem navržených důkazů. Dle žalobce měly být provedeny veškeré důkazy ve věci. Žalobce poukázal na důkaz návodem k použití tachografu a zprávou nadřízeného policistů, které navrhl v rámci odvolání, a s nimiž se podle jeho názoru žalovaný nikterak nevypořádal. To platí i ohledně návrhu žalobce na provedení důkaz zprávou ČHMÚ a ohledáním vozidla. Dle žalobce v den přestupku nebyla dle statistik ČHMÚ na území Karlových Varů jediná

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

minuta slunečního svitu, což je závažná okolnost v porovnání s výpověďmi svědků. Rovněž argument, že není třeba provádět ohledání automobilu, když nelze zaručit shodný stav vozidla, podle žalobce neobstojí. Žalovaný se nevypořádal ani s důkazním návrhem na místní šetření, kterým by bylo prokázáno, zda mohli policisté vidět to, co popisují. V případě důkazu záznamem digitální karty řidiče žalovaný tento důkaz odmítl pro neprůkaznost. Za těchto okolností měl být žalobce podle jeho názoru vyzván k vyjádření k podkladům podle § 36 odst. 3 s.ř., neboť se oproti stavu řízení před správním orgánem I. stupně změnil okruh podkladů v řízení odvolacím. V odvolacím řízení byl nadto založen do spisu nový podklad – návod na užití tachografu – a ve vztahu k tomu měla být rovněž vůči žalobci navíc učiněna výzva dle § 36 odst. 3 s.ř. Žalovaný navíc v odůvodnění svého rozhodnutí chybně uvedl, že žalobce důkaz návodem k použití tachografu předložil již v prvostupňovém řízení. Dle žalobce je nesprávný závěr žalovaného, že správní orgány nejsou povinny hodnotit práci orgánů PČR. Žalobce namítal nestandardní postup při kontrole, její nepřiměřenost a šikanóznost, a k tomu nabízel důkaz záznamem digitální karty řidiče, který byl odmítnut. Policisté měli žalobce zastavit toliko pro podezření z toho, že není připoután bezpečnostním pásem. Podle výpovědi svědků kontrola žalobce trvala minimálně 40 minut a zahrnovala i kontrolu technického stavu vozidla a provádění dechové zkoušky. Žalovaný nepostupoval správně, pokud se okolnostmi nezabýval. Svědkové podle žalobce vyvíjeli přílišnou horlivost při kontrole. Žalovaný však nijak věrohodnost svědků neprovéřoval a ani neprovedl důkaz zprávou služebního funkcionáře a nezabýval se okolnostmi kontroly.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že není vázán dle § 52 s.ř. návrhy účastníka na provedení důkazů a vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění skutečného stavu věci. Ani jeden z navrhovaných důkazů nemohl podle žalovaného přinést poznatek v projednávané věci, jíž bylo porušení povinnosti řidiče podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tedy povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Žalovaný spisovou dokumentaci v odvolacím řízení nedoplňoval o žádnou písemnost, která by byla podkladem pro vydání rozhodnutí, tudíž mu nevznikla povinnost dle § 36 odst. 3 s.ř. Zakročující policisté byli vyslechnuti ve správním řízení jako svědci, kteří byli poučeni o následcích nepravdivé či neúplně výpovědi. Byli vyslechnuti jako civilní osoby, nikoliv jako policisté. Výpověď těchto svědků má stejnou váhu jako výpověď jiného svědka. Věrohodnost výpovědi správní orgán hodnotí v kontextu s dalšími podklady, například s oznámením přestupku i s úředním záznamem policisty.

Součástí správního spisu je oznámení o přestupku ze dne 30.3.2016, podle něhož žalobce v tento den v 11:05 hod. a v 11:10 hod. v Karlových Varech na ulici Studentská a poté na silnici I. třídy č. 6 řídil nákladní vozidlo MAN RZ: ... a za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem. Přezka nebyla zapnuta a visela na bezpečnostním pásu. Žalobce se odmítl do oznámení vyjádřit či podepsat ho. Podle úředního záznamu PČR z téhož dne příjíždělo vozidlo s žalobcem po ulici Studentská ve směru od Plzně a hlídka stála v křižovatce pod Vánočním domem, ve směru k ulici Sokolská, kde dávala přednost žalobcovu nákladnímu vozidlu. Řidič příjížděl k hlídce z pravé strany a pokračoval směrem k D6. Nepřipoutání hlídka viděla jasně předním bočním sklem, jelikož na vozidle byla čirá skla, která byla očištěna, nepršelo a nesněžilo. Toto hlídka viděla po dobu cca 4 vteřin na vzdálenost cca 3-5 metrů, když řidič projížděl kolem hlídky v mírném předklonu a bezpečnostní pás mu přes tělo nevedl. Hlídka poté začala vozidlo předjíždět a viděla, že řidič není stále připoután. Byla vidět přezka bezpečnostního pásu visící vedle řidičova levého ramena. Toto bylo vidět cca po dobu 5-8 vteřin. Následně bylo vozidlo zastaveno v odbočovacím pruhu do Staré Role.

Při jednání dne 25.5.2016 žalobce tvrdil, že ho hlídka zastavila z důvodu technické kontroly, následně policisté zřejmě kontaktovali telefonicky CSPSD s tím, že nemohou sami vyhodnotit, zda vozidlo má technickou závadu a obviněný na místě vznášel řadu námitek proti postupu policie a proti samotné kontrole, včetně oprávněnosti CSPSD hodnotit technický stav vozidla. Následně šli policisté telefonovat, poté provedli dechovou zkoušku a po 30 minutách od zahájení kontroly mu začali tvrdit, že nebyl připoután. Dle žalobce tato kontrola proběhla nestandardně, neboť celková délka kontroly byla asi 40 minut a během ní se policisté vůči žalobci chovali nevybíravě. Zároveň podal žalobce stížnost na průběh kontroly nadřízenému orgánu policie a vnímá obvinění jako šikanózní. Je nestandardní, aby kontrola za účelem obvinění z přestupku trvala 40 minut. Rovněž nesouhlasí podle žalobce časové údaje, kdy v obvinění přestupku je uveden čas 11:05 hod. a 11:10 hod. a tento nesouhlasí. V písemném vyjádření dále uvedl, že při odbočování si všiml policejního auta, které jelo za ním již pár minut. Odbočoval z hlavní silnice a vyklopil materiál na pozemku. Policejní auto pokračovalo dál po hlavní silnici na Plzeň. Žalobce vyjel na hlavní silnici a jel zpátky a po 300 metrech viděl opět policejní auto, které jelo v těsné blízkosti za ním a pronásledovalo ho přes Globus na dálnici do Karlových Varů, směr Praha. Vozidlo jelo za ním asi 4 km, pak ho začalo předjíždět u sjezdu na Starou Roli. Poté začali žalobce vybrzdňovat, až ho zastavili. Policista na žalobce řval, proč nezastavil okamžitě. Žalobce namítal, že zastavil na vzdálenost, kterou mu ponechali mezi vozidly. U žalobce byly vyžádány nejprve doklady, pak policista telefonoval a následovala dechová zkouška, tudíž dle žalobce ještě po 20 minutách mu nebylo známo, proč ho policisté zastavili. Policista se dokonce vyjádřil, že nechá vozidlo zkontrolovat pracovníky CSPSD. Poté spolu s policistou obešli auto a nebyla shledána žádná závada. Poté přišel policista podle žalobce s novou verzí, že nebyl žalobce za jízdy připoután. Žalobce policistovi odpověděl, že byl připoután, a že žádá o důkaz, že tomu tak nebylo. Policisté ho sledovali v úseku asi 4 km, tudíž měli podle žalobce dostatek příležitosti si pořídit záznam jako důkaz. Žalobce navrhl vyžádání zprávy od pracoviště CSPSD o tom, zda v daný den prováděli expertní činnost v součinnosti s předmětnou hlídkou PČR. Dále byl navržen důkaz záznamem služebního hovoru policisty v průběhu kontroly žalobce, event. záznamy o tom, kam bylo policistou voláno, vzhledem k tomu, že námitky žalobce na místě samém nebyly řádně zaznamenány. Rovněž žalobce navrhl výslech zakročujících policistů.

Z vyjádření PČR, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje, ze dne 30.5.2016, vyplynulo, že služební vozidlo policie, s nímž byla prováděna v daném případě silniční kontrola, není vybaveno kamerovým systémem, proto není možné zaslat videozáznam z kontroly. Hlídka kontrolu na jiné záznamové zařízení nenahrávala, pouze je přiloženo CD s výpisem z GPS a s mapou vyznačující trasu pohybu služebního vozidla policie. Dle sdělení členů hlídky nebyl během kontroly nákladního vozidla uskutečněn žádný telefonní hovor. Na místě nebyla přítomna jednotka Centra služeb pro silniční dopravu (dále jen „CSPSD“) a nebyla prováděna technická silniční kontrola. Přílohou tohoto vyjádření je zmíněný výpis z GPS údajů a do mapy zakreslená trasa pohybu služebního vozidla.

Svědék L.F. dne 22.7.2016 uváděl, že prováděli kontrolu vozidla v městské části Doubí v Karlových Varech u Vánočního domu. Po ukončení kontroly zde bylo vozidlo na křižovatce pod Vánočním domem a hlídka vyčkávala, až provoz ustane. Okolo jel nákladní automobil MAN bílé barvy a řidič neměl bezpečnostní pás. Proto se za ním hlídka vydala. Bohužel zde nebyl prostor k zastavení vozidla, proto jej stále sledovali. Jel na kruhovém objezdu u obchodního domu Globus vpravo směrem na dálnici D6 ve směru na Prahu. Při najetí na dálnici řidič nereagoval na jejich výstražné zařízení. Jelikož se jednalo o vozidlo větších rozměrů, bylo jim zřejmé, že služební vozidlo nemůže řidič vidět, proto jej předjeli, aby upozornili řidiče, že to znamená je pro něj. Vedle vozidla jeli konstantní rychlostí, aby

byli co nejdéle vidět. Poté řidiče předjeli a měli stále zapnuté zařízení o zastavení. Před odbočkou na Starou Roli vozidlo zastavili v odstavném pruhu. Poté došlo ke kontrole řidiče i vozidla. Svědek uvedl, že stále sledoval řidiče, který nebyl připoután bezpečnostním pásem, a to jako spolujezdec, který seděl vzadu ve služebním vozidle za spolujezdcem, tudíž měl stále čas sledovat řidiče. Byl na straně přivrácené k řidiči. Řidič při kontrole byl podle svědka agresivní a arogantní a všem členům hlídky nadával. V místě křižovatky svědek řidiče viděl zhruba na 2-4 metry. Podmínky světelné byly dobré, nepršelo, nesněžilo, nebyly snížené klimatické podmínky. Podle svědka měl řidič na sobě něco jako pracovní oblečení. Doba pozorování přestupku byla 2-3 sekundy. V okamžiku, kdy kolem nich projížděl, byl vidět takový kovový záblesk, který není typický při jízdě na pozici řidiče vozidla. Podle svědka jde o kovovou přezku na bezpečnostním pásu. Dále na dálnici pozoroval vozidlo 8-15 sekund, a jelikož byl na straně blíže k řidiči, měl stále dobré výhledové podmínky a nepřipoutání bylo jasně vidět z kovové přezky bezpečnostního pásu na vzdálenost zhruba 2 metry. Ani po zastavení vozidla nebyl žalobce připoután. Okna na vozidle byla čirá. Technická prohlídka prováděna nebyla, pouze vizuální klasická silniční kontrola v podobě obhlídky celého vozidla, zda nejsou vizuální závady a zda vozidlo má platnou STK. Na vozidle bylo vidět, že je novějšího typu, tudíž nehrozí závažné závady, nebo by neměly hrozit. Expertní jednotka Centra služeb pro silniční dopravu nebyla přivolána. To nadhodil řidič, jestli budou vykonávat technickou prohlídku s centrem služeb. Na to policisté odpověděli, že to není účelem silniční kontroly. Ve vozidle není žádné záznamové zařízení, neboť je vozidlo nové. Svědek řidiče viděl poprvé v životě.

Svědce K.M. téhož dne uváděla, že s kolegou, který řídil, s panem R., si v křižovatce ulice Sokolská, pod Vánočním domem, všimli, že řidič není připoután bezpečnostním pásem. Za vozidlem následně vyrazili. Jelikož se jednalo o nákladní vozidlo, usoudili, že je řidič nemusí ve zpětných zrcátkách vidět, tudíž jej předjeli. V předjížděcím manévru si bočním v skle opět svědkyně všimla, že řidič není připoután. Vozidlo zastavili na průtahu u sjezdu na Novou Roli. Policistka usoudila, že k projednání přestupku postačí její dva kolegové. Podle svědkyně žalobce chtěl jejich služební čísla a arogantně na ně pokřikoval. Svědkyně potvrdila, že seděla na místě spolujezdce vedle řidiče. Na křižovatce viděla do nákladního vozidla zhruba na vzdálenost 4 metry. Bylo jasno, nebyla mlha a na bočních sklech nákladního vozidla nebyly žádné zatemňovací doplňky. Žalobce měl na sobě takové šedomodré pracovní oblečení. Řidič seděl v takovém předklonu, proto nebylo vidět žádný bezpečnostní pás vedoucí podél těla, naopak byla vidět samostatně přezka. Při předjíždění se opět přesvědčila, že řidič není připoután. Na úrovni řidiče kolega R. zpomalil, tudíž to bylo vidět zhruba 6-8 vteřin. Nebylo vidět pás, který by šel přes tělo řidiče. Potvrdila, že na místo nebyla přivolána žádná expertní jednotka Centra služeb pro silniční dopravu. Ve vozidle není ještě záznamové zařízení, protože jde o nový typ vozidla. Řidiče osobně svědkyně nezná. V době trvání kontroly uvedla, že proběhlo první jednání kolegy R. s F., následovala lustrace, bylo sepsáno oznámení o přestupku, poté žalobce vyžadoval osobní evidenční čísla a služební průkazy policistů. Na základě toho svědkyně odhadla délku kontroly na 30-40 minut.

Svědce M.R. uváděl, že byl předmětného dne na místě řidiče služebního vozidla. Na křižovatce, kde dával přednost, si všiml nákladního vozidla MAN přijíždějícího po ulici Studentská směrem od Plzně a pokračujícího přes řeku Ohří směrem k silnici D6 a R6. Vozidlo přijíždělo z pravé strany. Tehdy si všimnul, že řidič není připoután bezpečnostním pásem. Řidič seděl v mírném předklonu a nakláněl se k volantům a nebyl mu veden žádný pás přes tělo. Svědek se za řidičem rozjel. Pokyn k zastavení dali na odbočovací pruhu ve směru do Staré Role. Když ho předjížděl, kolegové znovu na řidiče koukali. Podle svědka jel kolem

žalobce zhruba 10 vteřin. Tehdy svědek nesledoval, zda-li je žalobce připoután bezpečnostním pásem, nýbrž se plně věnoval řízení vozidla. Po zastavení svědek uváděl žalobci, z jakého důvodu ho staví, tedy, že nebyl připoután za jízdy bezpečnostním pásem. Svědek rovněž žalobci řekl, aby mu žalobce předložil potvrzení od lékaře, že nemusí být připoután. Žalobce se jich ptal na to, zda mají policisté natočený záznam. Jelikož mu sdělili, že ne, s přestupkem nesouhlasil. V době příchodu k vozidlu žalobce bezpečnostním pásem připoután rovněž nebyl. Dechová zkouška byla negativní. Byla provedena i lustrace řidiče a vozidla. Bylo zkontrolováno, zda je v pořádku technická kontrola. Vozidlo bylo zběžně prohlédnuto pohledem. Svědek sepsal následně oznámení o přestupku, které žalobce nepodepsal, ani se do něj nevyjádřil. Naopak žalobce chtěl vidět čísla služebních odznaků a služební průkazy všech členů hlídky. V tu dobu kolegyně vystoupila z vozidla a řidič se k ní začal chovat arogantně. Žalobce se sám zmiňoval o Centru služeb pro silniční dopravu. Když se řidič uklidnil, začal vysvětlovat, že se nepoutá z důvodu bezpečnosti, aby stačil vyskočit z vozidla, kdyby se něco stalo. Klimatické podmínky byly dobré, nesněžilo, nepršelo, ani nebyla mlha a na vozidle nebyly zatemňovací folie. Ve služebním vozidle není záznamové zařízení. V místě křižovatky viděl žalobce při spáchání přestupku zhruba na 5 metrů, vzpomněl si, že žalobce měl pracovní oděv modré barvy se šedými doplňky. Pozorován byl přes levé boční okno vozidla po dobu cca. 4 vteřiny. Žalobce byl v předklonu, žádný bezpečnostní pás mu přes rameno nevedl a na sedadle se blýskla bezpečnostní přezka. Když žalobce zastavili, byla přezka na stejném místě, kde viděli její záblesk i při jízdě. O tom, že žalobce nebyl za jízdy připoután, byl informován podle svědka hned na počátku kontroly, když po řidiči byly požadovány doklady a potvrzení lékaře, že nemusí být připoután. Celková kontrola mohla podle svědka trvat odhadem zhruba 40 minut. Podle svědka s nimi řidič diskutoval.

Při jednání žalobce dále navrhl důkaz sdělením orgánu PČR o tom, kolik kontrol v daný den policisté provedli, na jakých místech a jak dlouho tyto kontroly trvaly. V písemném vyjádření ze dne 23.7.2016 žalobce doplnil, že navrhuje vyžádání zprávy z pracoviště CSPSD o tom, zda v daný den prováděli expertní činnosti v součinnosti s touto hlídkou PČR a zda byli voláni touto hlídkou na místo dopravní kontroly. Dále byl navržen důkaz záznamem služebního hovoru policisty v průběhu kontroly žalobce, event. časové a obsahové údaje o tomto hovoru zejména vzhledem k tomu, že žalobce na místě samém vznášel námitky, které nebyly dostatečně zaznamenány. Byl navržen i výslech svědků pracovníků CSPSD, kteří byli v kooperaci daného dne s příslušníky PČR. Žalobce předložil fotografie svého vozidla, které měly svědčit o tom, že policisté nemohli objektivně zjistit, zda je připoután. Ve vyjádření ze dne 27.7.2016 žalobce navrhl, aby si správní orgán vyžádal zprávu ČHMÚ o počasí v době a místě kontroly a odkázal na internetové stránky www.in-pocasi.cz s tím, že předmětný den byl nulový sluneční svit a bylo deštivo. Žalobce také navrhl vyžádat odborné vyjádření či znalecký posudek k posouzení, zda za daných klimatických podmínek mohlo dojít k popisovanému záblesku přezky. Žalobce navrhl místní šetření, za účelem zjištění, zda policisté vůbec mohli záblesk a přezku vidět, stejně jako skutečnost, že je nepřipoután.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že zakročující hlídkou PČR byl prováděn vizuální dohled nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích. Po prvotním zjištění protiprávního jednání ze strany žalobce se hlídka o tom přesvědčila ještě jednou při předjíždění vozidla žalobce. Skutečnost, že řidič není připoután, je objektivně vnímatelná lidským zrakem, zvláště když se policisté na tuto činnost přímo soustředili. Není zapotřebí pořízení fotodokumentace či videozáznamu. Ze svědeckých výpovědí policistů M.R. a K.M. má správní orgán za prokázané, že policisté

mohli řádně sledovat řidiče, když s vozidlem PČR zastavili na křižovatce v ulici Sokolská-Studentská. Oba seděli vpředu vozidla a měli řádný výhled na příjezdějí vozidla. Správní orgán provedl výtisk z dokumentace z internetu k důkazu, aby byly zřejmé výhledové podmínky. Je zřejmé, že vozidla příjezdějí z pravé strany od Plzně jsou velmi dobře vnímatelná lidským zrakem a ve výhledu nebrání žádné předměty. Je i logické, že policisté vpředu sledovali příjezdějí vozidla, jimž dávali přednost. Oba se shodli, že žalobce seděl v předklonu a na základě toho nebyl vidět žádný bezpečnostní pás. Třetí policista L.F. nemohl vidět, že řidič nebyl za jízdy připoután při průjezdu křižovatkou Sokolská-Studentská. V oznámení přestupku bylo uvedeno, že za vozidlem jeli na dálnici D6, avšak jednalo se o rychlostní komunikaci R6, což bylo potvrzeno i svědeckými výpověďmi policistů. Správní orgán i k místu zastavení vozidla provedl výtisk fotodokumentace z internetu. Je zřejmé, že se nejednalo o nebezpečné místo, ale o rovný úsek rychlostní komunikace se dvěma jízdními pruhy a odbočovacím pruhem na Starou Roli. Na této rychlostní komunikaci se policisté při předjíždění ještě přesvědčili, že žalobce není připoután. Toto viděli policisté F. a M., kteří také potvrdili, že ve vozidle nebylo záznamové zařízení. Oba tito policisté ze svého místa vedle řidiče a za sedadlem spolujezdce mohli na žalobce vidět. Řidič podle nich až do zastavení nebyl připoután bezpečnostním pásem. Jedná se o policisty DI Karlovy Vary zabývající se dopravními přestupky, tudíž je logické, že ze své praxe řádně vyhodnotí, zda-li nedochází při jízdě s vozidlem ke spáchání protiprávního jednání. Podle svědeckých výpovědí nebyly sníženy podmínky viditelnosti. Ve výpovědích nebyly výrazné rozpory a tyto byly v souladu s úředním záznamem. Podle správního orgánu, pokud by policisté nebyli o přestupku přesvědčeni, nepostoupili by věc do správního řízení, neboť vědí, jaké důsledky by pro ně mělo, kdyby uvedli nepravdivé údaje. Policisté jsou bez poměru k obviněnému a jako veřejní činitelé vypovídali pod hrozbou vyšších sankcí v případě nepravdivé výpovědi než osoba nepožívající práv a povinností veřejného činitele. K osobě policistů a k věrohodnosti jejich výpovědí správní orgán konstatoval, že nemá důvod pochybovat o jejich tvrzení, neboť na rozdíl od žalobce neměli policisté na věci a jejím výsledku zájem, vykonávali jen svojí služební povinnost, při níž jsou vázáni závazkem, aby případný zásah do práv nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného zákrokem, a nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policisté tyto zásady překročili. Podle správního orgánu věrohodnost výpovědí policistů není nijak zpochybněna, a tudíž nejsou podmínky pro uplatnění zásady in dubio pro reo. Správní orgán vycházel z výtisků záznamů GPS vozidla PČR spolu s mapou trasy vozidla. Policisté do oznámení uvedli dobu protiprávního jednání přibližně 11:05 hod. až 11:10 hod. Podle záznamů z GPS služebního vozidla PČR je zřejmé, že se policisté pohybovali na trase uvedené v oznámení přestupku. Ze záznamu je také prokázáno, že vozidlo PČR bylo v čase 11:08 hod. na křižovatce Sokolská-Studentská a v čase 11:12 hod. až do 11:50 hod. na stejném místě na rychlostní komunikaci na průtahu městem Karlovy Vary. Z toho je zřejmé, že policisté po dobu čtyř minut jeli za vozidlem žalobce. Žalobce přiložil fotokopii výtisku ze záznamového zařízení ohledně svého vozidla, ovšem ta je špatně čitelná. Zde se uvádí doba odpočinku v délce 46 minut v čase 8:24 hod. až 9:10 hod. V tento den však byl ještě letní čas a o skutečný čas by se mělo jednat v čase 10:24 hod. až 11:10 hod. Tyto doby korespondují se záznamy GPS vozidla PČR. Jsou zde menší rozdíly v čase, což může vzniknout jiným nastavením GPS vozidla a se záznamovým zařízením. Výrazně se však časy neliší. Doba odpočinku 37 minut koresponduje s dobou, kdy bylo vozidlo PČR na jednom místě. Pokud jde o činnost hlídky na místě kontroly a dobu jejího trvání, není správní orgán oprávněn hodnotit jednání policistů. K tomu je příslušný odbor PČR pro případnou stížnost žalobce. Toto nemá vliv na to, jak policisté sledovali, že žalobce není připoután bezpečnostním pásem za jízdy. Stejně na toto jednání nemá vliv místo zastavení vozidla. Podle výtisku z internetu se jednalo o bezpečné místo k zastavení. Nebylo zjištěno jiné protiprávní jednání žalobce, a to samotné bylo důvodem k zastavení vozidla. Z písemného

vyjádření zmocněnce žalobce ze dne 25.5.2016 je zřejmé podle správního orgánu, že problémy chtěl začít dělat na místě kontroly právě žalobce. Ten požadoval po policistovi příkazní smlouvu mezi ŘSD a Ministerstvem vnitra, přestože nebyl důvod, aby se něčím takovým policista prokazoval. Žalobce jako odborně způsobilá osoba k řízení motorových vozidel by měla znát, že pravomoc orgánů PČR ve věcech provozu na pozemních komunikacích upravuje zákon č. 361/2000 Sb. Policisté mají oprávnění zkontrolovat při běžné kontrole i technický stav vozidla. Ze svědeckých výpovědí vyplývá, že na místě kontroly provedli běžnou kontrolu technického stavu vozidla a nebyly zjištěny žádné závady. Ze svědeckých výpovědí policistů je také zřejmé, že řidiči bylo na počátku kontroly sděleno, že byl zastaven proto, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Žalobcem bylo navrhováno vyžádání zprávy příslušného pracoviště CSPSD o tom, zda prováděli v daný den expertní činnost v součinnosti s hlídkou PČR. Dále bylo navrženo provedení důkazů záznamem služebního hovoru policisty v průběhu kontroly žalobce. Podle správního orgánu tyto skutečnosti nemají nic společného s tím, zda policisté mohli rozlišit, zda žalobce není připoután za jízdy bezpečnostním pásem. Z výpovědí policistů je zřejmé, že žádná jednotka CSPSD nebyla na místo přivolána, neboť k tomu nebyl důvod, a to potvrzuje zpráva PČR. Pokud měl žalobce spoustu námitek proti postupu policie, měl možnost je uvést do oznámení přestupku. Žalobce také navrhl, aby orgány PČR sdělily, kolik kontrol provedly v daný den a jak dlouho tyto kontroly trvaly. Správní orgán tento návrh zamítl, neboť se nejedná o návrh vedoucí k objasnění věci a k tomu, zda-li policisté mohli vidět, zda se žalobce dopustil protiprávního jednání. Žalobce přiložil vlastní fotodokumentaci svého vozidla, avšak je zřejmé, že se nejednalo o fotodokumentaci z místa kontroly. Nelze tedy prokázat, že je vozidlo ve stejném stavu, jako v době spáchání přestupku. Ze stejného důvodu by nemohl být ani proveden ověřovací pokus, pokud by byl žalobcem vyžadován, neboť by nebylo možné určit, zda-li ve vozidle nebyly provedeny nějaké úpravy. Žádná zpráva z ČHMÚ nemůže zjistit, jaké bylo skutečně počasí na konkrétním místě, neboť je zde uváděno vždy počasí pro celé město, např. pro celé Karlovy Vary, nikoliv pro konkrétní ulici či lokalitu města. Proto i následný znalecký posudek by byl bezpředmětný.

V odvolání žalobce dále navrhl vyžádání zprávy o služebním hodnocení policistů za poslední dva roky a předložil návrh k použití digitálního tachografu DTCO 1381 s tím, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je vnitřně rozporné, co do určení času kontroly a výkladu časů UTC. Záznamové zařízení je v jiný čas než skutečný. Tato úvaha správního orgánu není podle žalobce podložena relevantními podklady o tom, že čas konkrétního typu záznamového zařízení je odlišný, ani není doloženo žádné odborné stanovisko. Nebylo zjištěno, jaký typ záznamového zařízení používal žalobce ve vozidle. U většiny tachografů lze nastavit místní čas a nebylo ověřováno, jaký čas měl žalobce na tachografu nastaven. Nebylo tak postaveno najisto v souladu se zásadou materiální pravdy, kdy proběhla kontrola žalobce a jsou tak zpochybněna tvrzení svědků o čase kontroly.

Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že má čas přestupkového jednání za spolehlivě prokázaný. Při jednání žalobce předložil fotografie výpisu z digitální karty řidiče, které jsou velmi špatně čitelné. Žalovaný konstatoval, že z podkladů zpracovaných PČR má dobu přestupku za spolehlivě prokázanou. Rozdíly v čase se nadto zabýval správní orgán I. stupně, s čímž se žalovaný ztotožnil. K provedení důkazu ohledáním nákladního vozidla a vyžádáním zprávy o počasí od ČHMÚ, žalovaný uvedl, že ohledání vozidla s několikaměsíčním odstupem nepovede k získání dalších poznatků v projednávané věci, neboť nelze zaručit, že nákladní vozidlo je ve stejném stavu, jako při zjištění přestupku. Rovněž sdělení ČHMÚ nepřinese do věci nové poznatky. Je nutno také vycházet z toho, že zpráva o počasí se vydává pro určitou oblast, nikoliv pro konkrétní místo. Správní orgány

nejsou oprávněny hodnotit práci orgánů PČR. Pokud měl žalobce pochybnosti či důkazy, že policisté se chovali při kontrole nevhodně, má právo podat stížnost příslušnému orgánu PČR. Z vyjádření příslušného orgánu PČR však vyplývá, že žalobce si takovou stížnost nepodal. Žalovaný rovněž odmítl námitky, že správní orgán špatně vyhodnotil předložené fotografie vozidla, jimiž mělo být prokázáno, že přezka pásu je umístěna jinak, než uvedli svědci. Rovněž žalobce trval na dalších úkonech, které se podle žalovaného blíží svým charakterem rekonstrukci přestupkové věci s cílem prokázat, že policisté nemohli vidět, že žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Na vyhodnocení zrakového vjemu (oko za běžného denního světla vidělo řidiče bez zapnutého bezpečnostního pásu) není potřebný čas v řádech minut. Zrak přenáší odraz toho, co vidí, do příslušné části mozku, kde je tento vjem zpracován a vyhodnocen. Žalobce správnímu orgánu I. stupně vytkl neprovedení důkazů návodem na použití tachografu, zajištění zprávy ČHMÚ, zkoumáním, za jakým účelem byla na místo přivolána jednotka CSPSD a zpochybněním výpovědí svědků, když nebyl o průběhu silniční kontroly proveden zvukový či obrazový záznam. Podle žalovaného však nesměřují k objasnění projednávané věci.

O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Žalobce v žalobě tvrdí, že neprovedením všech jím navržených důkazů správní orgány porušily zásadu materiální pravdy. Tato námitka je však nedůvodná neboť podle § 52 správního řádu správní orgán není vázán návrhy účastníků na provedení důkazů. Důkazy provádí v potřebném rozsahu tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci.

Současně správní orgány dle názoru soudu dostatečně zdůvodnily, proč navržené důkazy neprovedly. Odůvodnění správních orgánů je v tomto směru srozumitelné a přezkoumatelné.

Soud má za to, že lze akceptovat zdůvodnění správních orgánů o neprovedení zprávy ČHMÚ tím, že svědeckými výpověďmi bylo prokázáno, že klimatické podmínky v době spáchání přestupku nebyly takové, že by zhoršovaly výhled do vozidla žalobce a že zprávy ČHMÚ jsou vydávány pro určitou oblast.

Soud se také ztotožnil se závěrem správních orgánů o tom, že nelze při provádění místního šetření či ohledání vozidla zaručit totožný stav, jaký panoval v době přestupku.

K požadavku žalobce na opatření zprávy o služebním hodnocení zakročujících policistů od jejich nadřízeného se soud ztotožnil s žalovaným, že námitky proti postupu policistů měly být uplatněny cestou stížnosti adresované nadřízenému a eventuálně také již na místě přestupku v oznámení přestupku.

Důkaz záznamem digitální karty řidiče ve svém rozhodnutí dostatečně podrobně zhodnotil správní orgán prvního stupně, který dospěl k závěru, že z čitelných údajů na záznamu vyplývají podobné časové údaje o kontrole jako z údajů GPS o policejním vozidle. Žalovaný se s tímto závěrem správního orgánu prvního stupně ztotožnil. Jelikož odůvodnění obou správních rozhodnutí jsou posuzována jako jeden celek, postačuje, že se podrobně tímto důkazem zabýval správní orgán prvního stupně.

Důkaz návodem k použití tachografu žalobce navrhl až v odvolání, nikoli v řízení před správním orgánem I. stupně, jak uvádí žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalovaný se však tímto důkazním návrhem zabýval. Zdůvodnil jeho neprovedení tím, že nesměruje k objasnění projednávané věci. Podle názoru soudu postačuje a je správné takové stručné zdůvodnění neprovedení důkazního návrhu, který nijak nesouvisí s otázkou spáchání přestupku žalobcem.

Zjištěné okolnosti tohoto případu nijak nenasvědčují tvrzení žalobce, že kontrola žalobce měla šikanózní charakter. Výpověďmi policistů bylo vyvráceno, že by byla prováděna podrobná prohlídka technického stavu vozidla, potvrdili pouze jeho vizuální kontrolu a skutečnost, že vozidlo žádné zjevné vady nevykazovalo. Dechová zkouška je standardní součástí silničních kontrol. Okolnost, že kontrola trvala delší dobu - cca 40 min, svědci potvrdili a vyplývá to i z doby stání policejního vozu na místě kontroly dle výpisu GPS služebního vozidla. Nicméně bylo také zjištěno, že žalobce sám svým přístupem k projednání přestupku přispěl k prodlužování silniční kontroly, když vyžadoval nejen služební čísla policistů, ale i jejich jména, a dokonce smlouvu mezi ŘSD a Ministerstvem vnitra a dále se dotazoval. Za těchto okolností nelze délku silniční kontroly označit za nepřiměřeně dlouhou.

K porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu za strany žalovaného také nedošlo, neboť žalovaný nevycházel oproti prvostupňovému orgánu z žádných nových podkladů, ani z návodu k použití tachografu předloženého žalobcem v odvolacím řízení. Proto nebyl žalovaný povinen znovu vyzývat žalobce k vyjádření k podkladům rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 27. září 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně